

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 27. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1183/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Herrens Synner og sang Hans Pritis, og om den mægtige Gideon, og den vældige Jerbeta, og om Samson, den stærke Guds Kamppe, om alle de Dommere, som Herren opreiste i Landet. D. B. 3—16.

Og det skedte efter mange Aars Forsøb, da var Eli Høfferspræst; han var af Aarons Børn, og tjente i Guds Helligdom. Men det havde saadan Skik med Herrens Helligdom iblandt Israels Børn, at der Mose var hos Herren paa Sinai Berg, da saae han en Billedt af de himmelske Ting, og Herren besøgt ham, at han skulde bygge en Helligdom efter den Billedt, som saars af ham paa Bjerg. Det skulde laves som en Kiste af kosteligt, dyrebart Træ, og Ark skulde være dens Naab, til et Legn, at ligesom Noa blev frelst udi Arken, der Syndflodens Bølge gik hen over Jorden, saa skulde og Israels Børn, naar de holdt den Guds Vagt, som laages i Arken, frelses fra den aandelige og evige Død, som Synden forskyldte. Over den Ark skulde reises en Stol af det rene Guld, og Naadestol skulde den hede, til Legn, at Menneskens Børn havde ei deres Død og Retfærdighed, men kun Guds Naade at ralle for Frelsen. Over den Stol vilde Herren lade sin Herlighed skinne, og tale derfra til sit Folk ved Mose, og Aarons Guds Høfferspræst, og ved Aarons Sæd, Hans salvede Præster, alt til et Legn, at Herren ikkun vilde findes ved dem, som boiede Hjertet rømt og lig for ham, og søgte hans Naade, Alt til

et Forbillede af den Frelser, som engang skulde komme med Guds Herlighed i sit Naab, og tale til Folket Guds gode Ord, og gjøre dem Vel til Guds Naade. Denne Guds Helligdom var til at fere og støtte med Folket, som vandrede, til et Legn, at Herren er nær hos alle dem, som kalde paa ham i Sandhed, og til et Legn, at Guds Børn have heenede ei blivende Sted. Men naar de hvilede, da stod Helligdommen under en kostelig Telt, og Ingen uden Præsten maatte indgaa deri, men udenom vare store Forgaarde, og der skulde Dyrene slagtes, hvilke Herren befalede dem at ofre til Legn, at Menneskens Børn havde alle ved Synden forskyldt den evige Død, og kunde ei frelses, uden naar Een gik i Døden for dem, og udgød sit uskylde Blod til deres Sunders Forladelse. Den Telt over Arken kaldtes Tabernakel, og der Israels Børn bleve mægtige i Canaans Land, da blev den sat i Silo, i Ephraims Arv, og der tjente Eli for Herrens Ansigt, alt som hans Fædre. 2 Mos. 25—31. Jos. 18. 1 Samuels Bogs 1.

Og der var en Mand fra Ephraims Bjerg, og hans Navn var Elkana; han havde en Hustru, som heed Hanna; og hun havde ingen Børn, men der hun tilbød i Silo, da bad hun til Herren, og gjorde et Løfte, og sagde: Herre Zebaoth! om Du seer til din Tjenerindes Elendighed, og giver hende en Søn, da vil jeg give ham til Herren alle hans Livs Dage. Og det skedte, da Aaret

